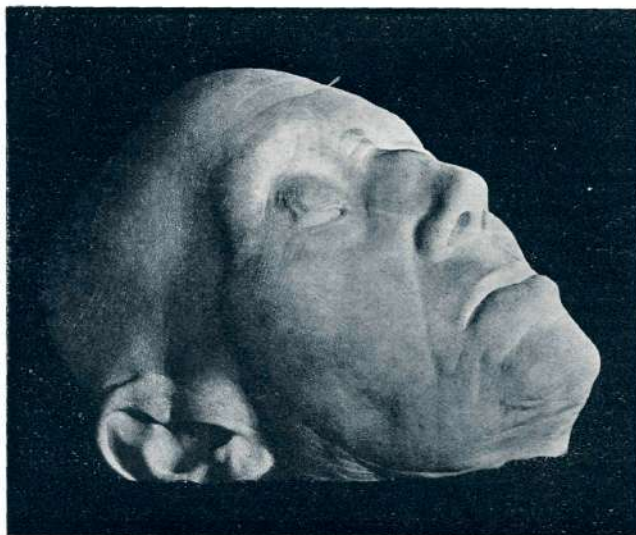

in pospešita hitro obadva tje.
 Kaj pa čudo to tamkaj tako je,
 čegavo je ta grob, čegavo telo v njem leži?
 Govori Svetogor Ilji Muromcu:
 — „Ti vlezi se brat in primeri ga;
 če ne bodeš ti morda kdaj ležal v njem?“
 In v grob vleže se Ilja Muromec;
 on leži v njem, kot malo detece.
 — „Ven izlezi, križni bratec moj;
 ni to tvoja usoda, Gospod Bog ni zate
 ga nameril, v njem spalo ne bo tvoje telo.“
 Ven izlezel je Ilja Muromec.
 Vanj zlezel je Svetogor vitez sam.
 Glej ta grob je kot nalašč pomerjen po njem,
 za njega ni on ne prevelik ne premal.
 Nato Ilja Muromec mu govori:
 — „Ti se lahko, bratec, pošališ z menojo!
 Zdaj pa pridi, stopi urno vun.“
 Svetogor hoče hitro iz groba vun;
 a ne more on zdaj iz groba več:
 Prišli so obroči železni trije.
 On kriči z mogočnim glasom strašno:
 — „Ti vzemi, brat, ostro sabljico,
 razsekaj obroče železne te;
 mene duši tu notri v grobu hudo.“
 Ko vzel, glej, je sabljo, Ilja Muromec,
 on razsekal obroče železne je.
 Naenkrat glej pokrov se zagrnil je.
 Ko ni mogel odbiti ga Muromec,
 mu je rekel mogočni junak Svetogor:
 — „Ne sekaj, brat, leпусти ga!
 Gotovo tu smrt mi je pisana,
 gotovo ta grob iz oblakov je pal.

Le pojdi, moj brat, bližje sem,
 spusti k zemlji se, k grobu ponižaj se;
 ti vdahnil duha bom junaškega.
 Sprejmi mojo junaško silico.“
 Govori mu Ilja Muromec:
 — „Izvršiti zapoved tvojo čem.“
 Pripognil se k zemlji je nizko on,
 mu vdahnil duha je junaškega
 in rekel mu spet je Svetogor:
 — „Spet spusti se k zemlji dol ti,
 k mojemu grobu približaj se;
 ti bom dal še večje silice.“
 — „Ne, ni treba, križni bratec moj,
 nič več tvoje sile junaške mi;
 mi dosti je sile, kar imam je doslej,
 če vzel se tvojo moč silno bi,
 mati siva me zemlja več ne drži.“
 Govori Svetogor mu še take reči:
 — „Jako moder si ti, moj križni brat,
 da nisi se sklonil bližje sem,
 takrat dahnil jaz z duhom mrtvim bi,
 ti padel bi k meni mrtev na grob.
 Zdrav bodi ti, moj križni brat,
 poslavljam se zdaj na veke s teboj.
 Priveži še mojega konja na grob,
 ker nikdo njega obvladal ne bo;
 ti sam pa jahaj na sveto Rus,
 bojuj se zdaj z junaki vsemi;
 predvsem, znaj, da zdaj boš obstal,
 ubil te ne bode noben junak,
 tebi v čistem polju smrt ni pisana,
 v svoji rodni boš hiši umrl ti Ilja.“

(Dalje.)

SMRTNA MASKA RADECKEGA